

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/54/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120201585
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5120201585.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobkyne J. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, W., zastúpenej splnomocneným zástupcom: Občianske združenie OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Teplá, IČO: 51 147 688, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpenému Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín, IČO: 47 234 679, o vydanie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 46Csp/11/2020-171 zo dňa 6. septembra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol a vo výroku o trovách konania, potvrdzuje.

V ostatnej časti, odvolaním nenapadnutej, ponechal rozsudok nedotknutý.

Žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd konanie v časti o zaplatenie 29,80 eur s príslušenstvom zastavil. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovanému voči žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a druhoinsťančného konania v rozsahu 100 %. Vo veci rozhodoval po tom, ako Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 9CoCsp/56/2020 zo dňa 28.01.2021, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 451, 457 OZ, § 9 ods. 2 písm. c), f), i), j) a k), § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. Vzhľadom na dispozičné právo žalobkyne konanie v časti o zaplatenie sumy 29,80 eur spolu s príslušenstvom podľa ust. § 145 ods. 1, 2 CSP zastavil. Žalobkyňa sa žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia v sume 909,80 eur. Žalobu prednostne zamietol z dôvodu neunesenia bremena tvrdenia a bremena dôkazu. Žalobkyňa v žalobe nešpecifikovala dve základné skutočnosti, a to, kedy sa dozvedela o tom, že sa žalovaný bezdôvodne obohatil a za aké časové obdobie si nárok uplatňuje. Žalobkyňa iba tvrdila to, koľko žalovanému zaplatila, od tejto sumy odpočítala plnenie poskytnuté žalovaným, pričom vychádzala z predpokladu, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, a tak má nárok na vrátenie plnenia poskytnutého nad požičanú sumu. Žalobkyňa v podanej žalobe namietala nedostatok náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c), f), i), j) a k) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy. K namietanému nedostatku vo vzťahu k neuvedeniu náležitosti podľa písm. písm. c), t. j. adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, uviedol, že nemožno rozumne a logicky požadovať označenie predávajúceho na účely reklamácie (ktorá sa využíva pri reklamacii tovaru), keď išlo o bezúčelový úver, t. j. poskytnutie finančných prostriedkov v sume 2.400,- eur, nie účelový úver napr. na kúpu spotrebného tovaru. Právny predchodca žalobcu ako poskytovateľ úveru je v zmluve riadne označený. Vo vzťahu

k náležitosti podľa písm. f) termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, mal za to, že údaj o konečnom termíne konečnej splatnosti úveru v znení uvedenom v zmluve, t. j. splatnosťou 60 splátok po poskytnutí úveru 15. dňa v mesiaci, je postačujúci. Čo sa týka náležitosti podľa písm. i), konštatoval, že v zmluve je určená úroková sadzba vo výške 21,48 % ročne, pričom podľa údajov NBS vo IV. štvrtroku 2014 (v čase uzavretia zmluvy) pri spotrebiteľských úveroch od 1 do 5 rokov bola úroková sadzba vo výške 12,49 %. Dvojnásobok tejto sadzby predstavuje 24,98 %, pričom v posudzovanej veci ide o výšku úrokovej sadzby nižšiu o 3,5 % nižšiu. Uvedené nie je v rozpore s § 1 a 1a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., a preto dojednanie nemožno považovať za neplatné podľa § 39 OZ ani odporujúce § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nevzhladol ani absenciu náležitosti podľa písm. j), t. j. RPMN. Zmluva obsahuje aj náležitosť podľa písm. k), pričom poukázal na rozhodnutie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej, ako aj na ustálenú rozhodovaciu činnosť NS SR. Z obsahu zmluvy vyplýva aj skúmanie bonity žalobkyne. Dospel k záveru, že zmluvu nemožno sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou v zmysle § 11 ods. 1 citovaného zákona. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 a § 256 CSP s poukazom na úspech žalovaného v spore.

2. Proti tomuto rozsudku, podala prostredníctvom zástupcu v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na nové rozhodnutie. Namietala, že bolo porušené jej právo na spravodlivý proces. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, že súd prvej inštancie oboznámil strany sporu o sporných a nesporných skutočnostiach a o predbežnom právnom posúdení veci a nevykonal dokazovanie navrhovanými listinami. Z rozhodnutia je zrejmé, že súd žalobu zamietol iba z dôvodu, že žalobkyňa ako spotrebiteľka nepredložila platby úhrad k danému úveru. Nie je možné sa stotožniť s konštatovaním súdu, že žalobkyňou predložené úhrady nie sú dostatočným dôkazom preukázania jej splátok uhradených žalovaným. Nemôže súd klásť za vinu žalobkyňi či splnomocnenému zástupcovi, že sa z dôvodu pandemickej situácie konaní nezúčastnili, a tým nepredložili súdu úhrady žalobkyne. Z akého dôvodu žalobkyňa ako spotrebiteľka má súdu uvádzať skutočnosti, ktoré v spore nie sú pre súd nevyhnutné, pokiaľ nebola vznesená námietka premlčania zo strany žalovaného. Nie je teda pravdou, že je potrebné, aby spotrebiteľ súdu uvádzal, kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo alebo kedy získal o tom vedomosť, ale súd musí preskúmať zmluvu, či je po obsahovej stránke bez väd. Zmluva o úvere neobsahuje minimálne náležitosť uvedenú v ust. § 9 ods. 2 písm. c) zák. č. 129/2010 Z. z. ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere, pretože neobsahuje ani adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia zmluvy o úvere diferencoval obsahové náležitosti podľa písm. b), teda identifikačné údaje veriteľa, a písm. c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Úver sa preto považuje podľa §11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo výroku, ktorým rozhodol, o zastavení konania v časti o zaplatenie 29,80 eur s príslušenstvom, odvolaním nenapadnutom, ponechal rozsudok nedotknutý.

5. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedla v rámci odvolacieho konania odvolateľka - žalobkyňa, konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keďže ani zo strany odvolateľky neboli v priebehu odvolacieho konania uvedené žiadne nové skutočnosti, a preto odvolaciemu súdu neprislúcha vyhodnotiť dokazovanie iným spôsobom, ako ho vyhodnotil súd prvej inštancie.

6. Z podaného odvolania žalobkyne vyplynulo, že má za to, že súd prvej inštancie zamietol žalobu iba z dôvodu, že žalobkyňa nepredložila platby úhrad k predmetnému úveru, pričom v odvolaní nesúhlasila

s tým, že zmluva je bez väd, nakoľko v nej chýbalo uvedenie adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z. z.).

7. Odvolací súd zdôrazňuje, že v predmetnom konaní sa žalobkyňa domáha vydania bezdôvodného obohatenia vzniknutého titulom úverovej zmluvy, ktorú považovala za bezúročnú a bez poplatkov a to z dôvodu absencie obligatórných náležitostí. Súd prvej inštancie sa potom správne z úradnej povinnosti zaoberal tým, či zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňa všetky náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ktorých absencia spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. V tomto smere nemožno konštatovať porušenie práva žalobkyne na spravodlivý proces. Pokiaľ súd prvej inštancie po vykonanom prieskume zmluvy následne zistil, že nemožno v zmluve požadovať označenie adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, jeho záver bol správny. Aj podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade žalobkyňa čerpala úver ako bezúčelový. Predmetom zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebolo poskytnutie účelového úveru napr. na úhradu tovaru.

8. Nemožno pochybovať o tom, že bezúročnosť úveru nastupujúca ako ex lege dôsledok porušenia konkrétnych ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch má v prípade spotrebiteľovho plnenia nad rámec požičanej istiny ten následok, že na strane prijímajúceho veriteľa vzniká bezdôvodné obohatenie. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplynulo, že predmetnú zmluvu nemožno sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou.

9. V danom prípade plnenie žalobkyne poskytnuté žalovanému nad rámec istiny dohodnutého spotrebiteľského úveru nebolo bezdôvodným obohatením vzniknutým na strane žalovaného, a preto odvolací súd nepovažoval vo vzťahu k uvedenému konštatovaniu za právne významné vyjadrovať sa k ostatným skutočnostiam namietaným žalobkyňou.

10. Na základe uvedených záverov, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaný, aj keď ostal v odvolacom konaní nečinný, mal v ňom úspech, a preto by mal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Vzhľadom na jeho nečinnosť v odvolacom konaní mu súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).